

KORDUMA KIPPUVAD KÜSIMUSED (KKK) TOOTJAVASTUTUSE, ROMUSÕIDUKITE JA KASUTATUD OSADE KOHTA

- **Millised nõuded peavad olema täidetud romusõidukite vastuvõtu- ja kogumiskohal?**

Vastuvõtu- ja kogumiskoht peab üldiselt olema

- 1) ümbritsetud taraga,
- 2) varustatud valveseadmete või ööpäevaringse valvega,
- 3) vedelikukindla pinnakattega (näiteks betoon, asfalt),
- 4) kui sõidukeid või nende osi hoitakse väljas, siis hoiukohad peavad olema varustatud sademevee kogumisseadmete ja õlipüüduritega.

Kui romusõidukeid kogutakse ja hoitakse hoones sees, ei pea kogumiskohal ei pea olema sademevee kogumisseadmeid ja õlipüüdureid.

- **Kas romusõidukite kogumiskohal peab olema ohtlike jäätmete käitluslitsents ja jäätmeluba?**

Jah, peavad olema mõlemad – nii ohtlike jäätmete käitluslitsents kui ka jäätmeluba.

- **Kas mootorsõidukite kasutatud osade kogumiskohal peab olema ohtlike jäätmete käitluslitsents ja jäätmeluba?**

Mootorsõidukite kasutatud osade esmasel kogumiskohal ei pea olema ohtlike jäätmete käitluslitsentsi ja jäätmeluba. Ohtlike jäätmete käitluslitsentsi kui ka jäätmeluba on vaja aga siis, kui tegemist on mõne vaheladustamiskohaga (ajutise ladustamiskohaga).

- **Kui romusõidukid soovitakse üle anda väljapoole Eestit (näiteks Soome) asuvale jäätmekäitlejale, siis millised nõuded kehtivad sellisele jäätmeveole?**

A. Kui romusõidukid soovitakse viia käitlemiseks väljapoole Eestit **teise Euroopa Liidu liikmesriiki**, siis tulenevalt sellest, kas need romusõidukid (või tema osad) kuuluvad ohtlike jäätmete hulka või mitte, on rahvusvahelisel jäätmeveol eri nõuded.

1. Kui romusõidukid ei kuulu ohtlike jäätmete hulka (romusõidukist on välja võetud kõik ohtlikud osad, sh õlid ja vedelikud). Teave, mis peab jäätmevaldaja poolt esitatud olema, on loetletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses 1013/2006.
2. Kui romusõidukid kuuluvad ohtlike jäätmete hulka (romusõiduk sisaldab ohtlikke osi, sh õlisid jms), siis peab jäätmevedajal või jäätmevedu korraldaval isikul olema rahvusvaheline jäätmeveoluba. Nõusoleku Eesti Vabariiki ohtlike jäätmete sisse-, välja- ja läbiveoks annab Keskkonnaamet. Selleks, et saada luba ohtlike jäätmete sisse- välja või läbiveoks tuleb esitada taotlus (teatis) vastavalt jäätmeseaduses ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses 1013/2006 kehtestatud nõuetele.

B. Kui romusõidukid soovitakse viia käitlemiseks **väljapoole Euroopa Liitu** (näiteks Venemaale, Indiasse) tuleb esmalt selgeks teha, kas romusõidukeid võib sellesse riiki üldse viia. Selle kohta leiab infot Euroopa Komisjoni määrusest 1418/2007. Kui romusõidukeid võib viia käitlemiseks soovitud asukohariiki, siis tulenevalt sellest, kas need romusõidukid (või selle osad) kuuluvad

ohtlike jäätmete hulka või mitte, on rahvusvahelisel jäätmeveol eri nõuded.

1. Kui romusõidukid ei kuulu ohtlike jäätmete hulka (romusõidukist on välja võetud kõik ohtlikud osad, sh õlid ja vedelikud). Teave, mis peab jäätmevaldaja poolt esitatud olema, on loetletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses 1013/2006.
2. Kui romusõidukid kuuluvad ohtlike jäätmete hulka (romusõiduk sisaldab ohtlikke osi, sh õlisid jms), siis peab jäätmevedajal või jäätmevedu korraldaval isikul olema rahvusvaheline jäätmeveoluba. Nõusoleku Eesti Vabariiki ohtlike jäätmete sisse-, välja- ja läbiveoks annab Keskkonnaamet. Selleks, et saada luba ohtlike jäätmete sisse- välja või läbiveoks tuleb esitada taotlus (teatis) vastavalt jäätmeseaduses, Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses 1013/2006 ja Baseli konventsioonis kehtestatud nõuetele.

Mõlemad nimetatud määrused leiab [SIIT](#). Täiendavat infot riikidevahelise jäätmeveo kohta saab Keskkonnaametist (Katrin Kaare, tel 627 2175, e-post [katrin.kaare\[at\]keskkonnaamet.ee](mailto:katrin.kaare[at]keskkonnaamet.ee)).

- **Kas romusõidukeid võib üle anda ka teistele ettevõtjatele peale spetsiaalsesse kogumiskohta viimise või autode maaletoojale?**

Kui romusõidukit ei tagastata kas maaletoojale (nt nende autode müügisalongi), kohaliku omavalitsuse, tootja või tootjate ühenduse rajatud spetsiaalsesse romusõidukite kogumiskohta ja tootja ei ole pakkunud ka muid alternatiive, võib romusõiduki üle anda ainult ohtlike jäätmete käitluslitsentsi ja jäätmeluba omavale autode lammutuskojale (jäätmeluba ja ohtlike jäätmete käitluslitsentsi omavate lammutuskodade nimekirja leiate [SIIT](#)). Enamus romusõidukeid, mis soovitakse üle anda, sisaldavad erinevaid õlisid jms, mis kuuluvad ohtlike jäätmete hulka ning seetõttu loetakse terve auto ohtlikuks jäätmeks. Ohtlike jäätmete käitlemiseks (kogumine, lammutamine jms) on vaja ohtlike jäätmete käitluslitsentsi ja jäätmeluba. Seega tuleb enne romusõiduki üleandmist küsida sellelt ettevõtelt või eraisikult, kes ütleb, et ta lammutab romusõidukeid, kas tal on olemas jäätmeluba ja ohtlike jäätmete käitluslitsents ning kas ta saab sisestada lammutustõendi andmeid otse Maanteeameti liiklusregistri (endine ARK) veebipõhisesse andmebaasi ja väljastada Teile lammutustõendi. Lisaks saab vastasel korral ka romusõiduki üleandjast jäätmeseaduse nõuete rikkujat, sest ta ei ole veendunud selles, kas romusõidukite vastuvõtjal on õigus romusõidukeid käidelda.

Lammutustõend on oluline seetõttu, et ainult ohtlike jäätmete käitluslitsentsi ja jäätmeluba omavast lammutuskojast saadud lammutustõendi alusel kustutab liiklusregister auto registrist (kui romusõiduk antakse üle teisele kui auto maaletoojale (kui tootjale)). Samuti laieneb jätkuvalt registris olevatele sõidukitele sõidukite kohustuslik kindlustus. Seega – kui romusõiduk antakse ohtlike jäätmete käitluslitsentsi ja jäätmeluba mittevõldele ettevõtjale, võib sellest tekkida sõiduki omanikule hiljem olulisi sekeldusi, sest sõiduk jääb registrisse arvele.

- **Kes saab väljastada lammutustõendi? Kuidas toimub sõiduki liiklusregistrist kustutamine?**

Liiklusregistrist sõiduki kustutamiseks on vaja lammutustõendit M₁, N₁ ja L2e kategooriasse kuuluvatele mootorsõidukitele. Lammutustõendi saab väljastada kas tootja (sõiduki maaletooja) või ohtlike jäätmete käitluslitsentsi ja jäätmeluba omav lammutuskoda.

Lammutustõendit üldiselt enam paberil ei väljastata. Seda tehakse ainult sõiduki viimase omaniku nõudmisel (kui tal läheb seda vaja näiteks oma raamatupidamise jaoks), sest tootja või lammutuskoda sisestavad lammutustõendi andmed otse liiklusregistri (endine ARK) veebipõhisesse andmebaasi, mille alusel liiklusregister sõiduki registrist ka kustutab. Juurdepääsu liiklusregistri andmebaasile saavad ainult tootjad ning ohtlike jäätmete käitluslitsentsi ja

jäätmeluba omavad lammutuskojad.

- **Kas tootja või müügikoht on kohustatud organiseerima romusõiduki äraveo viimase kasutaja juurest kogumispunkti? Kas äravedu on kasutajale tasuta?**

Tootjal või müügikohal ei ole jäätmeseaduse kohaselt kohustust organiseerida romusõiduki äravedu sõiduki viimase kasutaja juurest kogumispunkti. See on vabatahtlik.

Tootja peab seaduse kohaselt rajama igasse Eesti maakonda vähemalt ühe kogumispunkti, kuhu saab sõiduki viimane omanik oma sõiduki (romusõidukina) üle anda. Tänapäevaks on aga kujunenud situatsioon, kus kõikidel tootjatel ei ole igas maakonnas oma kogumispunkti, sellest tulenevalt paljud tootjad pakuvad ajutise lahendusena äravedu viimase omaniku juurest kui asendust sellele, et selles maakonnas kogumispunkti ei ole. Sellised tootjad on pannud oma veebilehele ja müügisalongi(desse) üles info telefoninumbritega, kuhu tuleb helistada, kui soovitakse oma romusõidukit üle anda. Sellisel juhul on äravedu tasuta.

Juhul kui tootjal on olemas kogumispunktid ja on siiski võimalik tellida organiseeritud äravedu ja kasutaja on selle tellinud, peab ta ka selle eest maksma, kui teenus on tasuline (äraveo kui teenuse eest võib müügikoht või tootja küsida teenustasu, sest tegemist on nende poolt pakutava nn mugavusteenusega). Kasutaja peab aga selgelt aru saama, et tegemist on romusõiduki vedamisega. See peab olema tootja või müüja poolt selgelt väljendatud, vastasel korral on tegemist seaduse rikkumisega.

- **Millal loetakse romusõidukid taaskasutusse või ringlusse võetuks?**

Romusõidukid loetakse taaskasutusse või ringlusse võetuks siis, kui need on üle antud romusõiduki osade lõppkasutajale. See tähendab, et kui romusõiduk viiakse lammutuskotta ja ta ainult lammutatakse seal, siis sellist tegevust (lammutamist) ei loeta romusõiduki taaskasutusse või ringlusse võtmiseks. Romusõiduki lammutamisest tekkinud erinevad osad peavad olema füüsiliselt üle antud nende osade lõppkäitlejale (taaskasutusse või ringlusse võtjale). Romusõiduki lammutamist loetakse üksnes eeltöötuse toiminguks.

Kui lõppkäitleja asub väljaspool Eestit, peab tootja esitama probleemtooteregistrile viimase nõudmisel lõppkäitlejale üleandmist tõendavad dokumendid nagu näiteks rahvusvahelise jäätmeeveo loa või teatise (nn lisa 7) või muu dokumendi, mis tõendab, et need jäätmed on üle antud lõppkäitlejale. Kui lõppkäitleja asub Eestis, peab tootja esitama probleemtooteregistrile viimase nõudmisel lõppkäitlejale jäätmesaadetise üleandmist tõendavad dokumendid (näiteks veose saatekiri, ohtlike jäätmete saatekiri).

- **Kus asuvad romusõidukite kogumiskohad?**

Kogumiskohtade asukohtade kohta saad küsida infot

- 1) sõidukite müügisalongist (kauplusest),
- 2) kohalikust omavalitsusest või
- 3) tootjalt.

Samuti on see info olemas probleemtooteregistri [veebilehel](#) (tootjad, kelle „Tooted“ lahtrisse on märgitud „MOT“).

- **Kus asuvad sõidukite kasutatud osade kogumiskohad?**

Kasutatud osade kogumine toimub peamiselt mootorsõidukite osade müügisalongites (nt kauplustes). Samuti võib tootja rajada lisaks kauplustele eraldi kasutatud osade kogumispunktid

määratud või lekkivate osade jaoks.

Kauplus aga ei pea vastu võtma selliseid kasutatud osi, milliseid ta osadena (kui toode) ei müü. Näiteks ei pea ainult tuuleklaase müüv kauplus tagasi võtma karburaatorit ja vastupidi.

Sellepärast tuleks kogumiskohtade asukohtade kohta küsida infot kas

- 1) sõidukite osi müüvast kauplusest,
- 2) tootjalt või
- 3) kohalikust omavalitsusest.

- **Kas mootorsõidukite tootja (maaletooja) või tema nimel tegutsev jäätmekäitleja (lammutuskoda) peab vastu võtma vanarehve?**

Ei pea. [Vastavalt Vabariigi Valitsuse 17. juuni 2010 määruse nr 79](#) „Mootorsõidukitest ja nende osadest tekkinud jäätmete kogumise, tootjale tagastamise ning taaskasutamise või kõrvaldamise nõuded ja kord ning sihtarvud ja sihtarvude saavutamise tähtsused“ § 6 lõike 2 kohaselt peab tootja või tema nimel tegutsev jäätmekäitleja (lammutuskoda) vastu võtma ainult romusõiduki üleandmisel romusõiduki küljes olevad vanarehvid ning lisaks tagavararehvi (seega 4-rattalise sõiduki korral kuni 5 rehvi ja 3-rattalise sõiduki korral kuni 4 rehvi). See tähendab seda, et tootja ei või nõuda sõiduki omanikult, et omanik peab enne romusõiduki üleandmist kõik rehvid sõiduki küljest eemaldama. Kui ta seda nõuab, on tegemist seaduse rikkumisega.

- **Kas autolammutustöökojast on võimalik osta endale sõiduk selle vanasõidukina (ehk uunikumina) taastamise eesmärgil?**

Majandus- ja kommunikatsiooniministri 18.05.2005 määruse nr 50 järgi on *vanasõiduk* (ehk kõnekeeles uunikum) teaduse või tehnika arengut kajastav, ajaloolis-kultuurilise väärtusega, kollektsionääridele või muuseumidele huvi pakkuv sõiduk, mille valmistamisest on möödunud vähemalt 35 aastat ja mis on vanasõidukiks tunnustatud. Autos peab olema vähemalt 80% originaalosasid, et seda sõidukit võetaks arvele vanasõidukina. Sellel autol peab olema vanasõidukite ekspertide poolt antud tunnistus selle kohta, et tegu on vanasõidukiga ehk on tehtud ekspertiis. Pärast ekspertiisi tegemist ja vanasõidukiks tunnustamist saab sõiduki võtta liiklusregistris arvele vanasõidukina sõltumata sellest, kas selle autoga kavatsetakse igapäevases liikluses osaleda või mitte (näiteks läheb muuseumisse).

Kui see sõiduk ei saa vanasõidukite ekspertidelt tunnistust, et tegu on vanasõidukiga, siis on tegemist lihtsalt vana sõiduautoga ja sellisel juhul see auto peab vastama 100% tänapäevastele selle kategooria mootorsõiduki ohutusnõuetele ja muudele nõuetele ning see sõiduk tuleb arvele võtta tavalise sõiduautona.

Romulast vana autot ostes saab eristada kahte eri juhtu:

- 1) see auto on olnud terve oma eluaja liiklusregistris registreeritud ja nüüd on see üle antud autolammutajale ja lammutuskoda on andnud selle sõiduki liiklusregistrist kustutamiseks lammutustõendi;
- 2) see auto ei ole liiklusregistris registreeritud olnud juba tükk aega (jäi sealt välja kas juba 1990-ndatel või 2004. aastal) ja nüüd see sõiduk anti lammutuskojale üle. Lammutustõendit sellisel juhul ei anta.

Esimesel juhul ei saa seda autot tervena enam autolammutuskojast üle anda. See tähendab, et see auto kuulub kindlalt lammutamisele ja teist võimalust enam ei ole. Romula saab ainult kasutatud osi korduskasutusse anda või müüa. Sellist sõidukit ei saa enam liiklusregistrisse arvele võtta, sest seda sõidukit enam Maanteeameti liiklusregistri ja ka teiste isikute jaoks ei saa eksisteerida (st kui

sõiduk oleks füüsiliselt veel olemas, oleks tegemist lammutustõendi võltsimisega romula poolt). Seda sõidukit ei ole võimalik enam arvele võtta ka vanasõidukina isegi juhul, kui enne sõiduki lõplikku lammutamist on näha, et seda saaks vanasõidukina taastada või kui see sõiduk oleks veel sõidukõlbulik.

Teisel juhul on võimalik seda sõidukit vanasõidukina taastamiseks müüa või üle anda, sest sellele sõiduki kohta ei ole antud lammutustõendit. Seda sõidukit saab uuesti ka liiklusregistris arvele võtta nii vanasõidukina kui ka tavalise sõiduautona.

- **Mida on mõeldud üleriigilise kampaania korraldamise all (Vabariigi Valitsuse 17.06.2010 määruse nr 79 § 3 lg 3)?**

Üleriigilise kampaania all on mõeldud reklaamimisega sarnast tegevust, see tähendab, et see tegevus peab olema mitmekordne, toimuma järjestikustel päevadel ning seda tuleb teha üleriigilise levikuga meediavahendite (näiteks televisioon, raadio, üleriigilised ajalehed, ajakirjad või muu) abil. See tähendab, et ei piisa, kui teade (ehk nn reklaam) on üks kord ajalehes või raadios või televisioonis või mujal. Piisavaks ei loeta ka seda, kui reklaami tehakse ainult interneti vahendusel. Kõigil inimestel ei ole juurdepääsu internetile ja seega ei jõua see info kõigi inimesteni.

Kampaania sõnum peab sisaldama kõiki Vabariigi Valitsuse 07.08.2009 määruse nr 124 § 3 lõikes 4 nimetatud punkte. Vastasel korral ei loeta kampaania sõnumit nimetatud määruse kohaselt korraldatuks. Samuti peab sõnumist selgelt välja tulema, kes kampaaniat korraldab. Kui kampaania korraldajaks on tootjavastutusorganisatsioon (TVO), peab tema nimi selgelt ka reklaamist välja tulema. Piisavaks ei peeta TVO puhul seda, kui kampaaniat korraldab üks temaga ühinenud tootja ja reklaamides on ainult selle tootja nimi. Sellisel juhul omistataksegi see reklaam sellele tootjale, mitte TVO-le.

- **Kes on kohustatud end registreerima probleemtooteregistris?**

Registris peavad end registreerima kõik need Eesti ettevõtjad (tootjad), kes

- 1) valmistavad M₁, N₁ või L2e kategooria mootorsõidukeid või nende osasid,
- 2) veavad Eestisse uusi või kasutatud sõidukeid sisse majandus- või kutsetegevusena,
- 3) veavad Eestisse uusi või kasutatud M₁, N₁ või L2e kategooria sõidukite osasid sisse majandus- või kaubandustegevusena.

Registris ei pea ise registreerima end need tootjad, kes on ühinenud mõne tootjavastutusorganisatsiooniga (edaspidi *TVO*), sest sellisel juhul registreerib end see TVO ning TVO esitab registrile TVO-ga ühinenud tootjate nimed (tootja on registreeritud läbi selle organisatsiooni). Hetkel mootorsõidukite ja mootorsõidukite osade tootjad ei ole asutanud ühtegi TVO-d.

- **Millal on tootja probleemtooteregistris registreeritud?**

Tootja on probleemtooteregistris registreeritud siis, kui tema nimi ja registrist saadav ID number muutuvad nähtavaks registri avalikus osas (lehel „Registreeritud tootjad“) ja tootja saab vastava kirjaliku teate (kirja). Nii kaua, kui tootja nimi ei ole registri avalikus osas nähtav ja ta ei ole saanud vastavat teadet, ei ole tootja ka registreeritud (st menetlus registreerimiseks ei ole lõpetatud).

- **Kas välismaa tootjad saavad end registreerida probleemtooteregistris?**

Kuna „tootja“ mõiste kohaselt on tootja ainult Eesti ettevõtja, siis sellest tulenevalt ei saa olla ka tootjaid, kes asuksid alaliselt väljaspool Eestit.

Juhul kui siiski peaks leiduma mõni selline tootja, siis tema ei saa end otse probleemtooteregistris registreerida (probleemtooteregistrisse saavad end otse registreerida ainult Eesti tootjad). Välismaa tootjatel ei ole Eesti äriregistrist saadud registrikoodi. Sellisel tootjal on kaks võimalust: 1) kas asutada Eestis filiaal või 2) astuda mõne tootjavastutusorganisatsiooni (edaspidi *TVO*) liikmeks (ta registreeritakse läbi selle organisatsiooni). Kuna romusõidukite ja kasutatud osade kogumiseks ja edasise käitlemise korraldamiseks ei ole asutatud ühtegi TVO-d, siis kolmanda võimalusena võib välismaa tootja oma kohustused üle anda Eestis alaliselt asuvale edasimüüjale.

Selline lahendus lahendab olukorra, kus tuleb tagada ka teiste Euroopa Liidu liikmeriikide tootjatele võimalus registreerimiseks, samas välistab vajaduse rikkumiste korral pöörduda isiku asukoha riigis kohtusse. Kui väljaspool Eestit asuv (näiteks Kreekas) tootja jätab osa kohustusi täitmata (vastavalt oma turuosale), siis ei pea see Eesti tootja, kel on tema vastu teatud nõudeid (näiteks rahalised), minema teise liikmeriigi tootja asukohamaa kohtusse. Samuti on raskendatud järelevalve tegemine.

- **Kas mootorsõidukeid või nende osi ainult väljavedaval ettevõtjal on ka Eestis tootjavastutusest tulenevaid kohustusi, näiteks peavad end registreerima probleemtooteregistris?**

Mootorsõidukeid või nende osi ainult väljavedaval ettevõtjal on Eestis kohustus esitada probleemtooteregistrile andmeid Eestist väljaveetavate mootorsõidukite või nende osade koguste kohta, kuid teda ei registreerita probleemtooteregistris. Samuti ei ole sellisel tootjal vaja Eestis korraldada romusõidukite või kasutatud osade kogumist.

- **Kes peavad jäätmeseaduse § 26¹ lõike 1² kohaselt esitama probleemtooteregistrile andmeid välja veetud mootorsõidukite (ja/või nende osade) kohta?**
- **Milliste mootorsõidukite (ja/või nende osade) kohta peab väljavedaja esitama probleemtooteregistrile andmeid?**

Probleemtooteregistrile peavad esitama väljaveetavate mootorsõidukite (ja/või nende osade) kohta andmeid need ettevõtjad, kes veavad välja Eestis juba teise tootja poolt turule lastud mootorsõidukeid (ja/või nende osi). Näiteks on tootja X lasknud turule 100 autot, ettevõtja Y ostab temalt 20 autot ja viib need autod seejärel Eestist välja (näiteks Venemaale). Sellisel juhul peab ettevõtja Y esitama probleemtooteregistrile andmed nende autode kohta, mille ta ostis tootjalt X ja mille ta Eestist välja viis.

- **Kuidas mõista definitsiooni „turule laskmine“ (ingl *place to/put on the market*)?**

Toode on Eestis turule lastud siis, kui ta on esimest korda Eestis kättesaadavaks tehtud kas sõidukite või nende osade levitamiseks või kasutusele võtmiseks. Kasutusele võtmine on tegevus, mis seisneb toote Eestis esmakordses ettenähtud otstarbel kasutamises.

Kui toode tuuakse mõnest Euroopa Liidu liikmesriigist, siis on toode turule lastud, kui kõik seadustega ette nähtud vajalikud protseduurid (eestikeelsed kasutusjuhendid jms) on tehtud ja seda toodet on võimalik müüma või kasutama hakata. Kui toode tuuakse väljapoolt Euroopa Liitu (näiteks Hiinast või USA-st), siis on see toode turule lastud, kui kõik tollimisega seotud protseduurid ja muu vajalik turule laskmiseks (eestikeelsed kasutusjuhendid jms) on tehtud ja seda toodet on võimalik müüma või kasutama hakata (siinjuures ei loe see, kui kaua seisab toode tootja enda laos). Kui toode seisab lihtsalt tollilaos, siis see toode ei ole turule lastud.

- **Millised dokumendid tuleb esitada selleks, et tõendada, et mootorsõiduk ja/või tema**

(varu)osad vastavad Vabariigi Valitsuse 06.07.2006 määruse nr 154 § 5 ja 6 nõuetele?

Praegu ei ole Euroopa Liidus välja töötatud ühtset dokumenti, mille tootja peaks esitama ja millega ta tõendab seda, et toode vastab määruses sätestatud nõuetele (st ei sisalda pliidi või selle ühendeid, kaadmiumi või selle ühendeid, elavhõbedat või selle ühendeid, kuuevalentse kroomi ühendeid). Dokumentil võib olla mis tahes nimi: sertifikaat, deklaratsioon vms. Dokument peab olema soovitatavalt eesti keeles, kui see ei ole võimalik, siis inglise keeles. Selline dokument peaks kaasas olema iga tootepartiiga, mis Eestisse tuleb.

Eelkõige on sellise dokumendi koostamise kohustus toote valmistajal. Juhul kui valmistaja ei ole seda teinud, siis peab maaletooja selle dokumendi valmistajalt välja nõudma või laskma teha vastava ekspertiisi või laborianalüüsi pädeval isikul või laboril või leidma muu lahenduse, kuidas kindlaks teha, et toode ei sisalda keelatud ohtlikke aineid.

Eestis on võimalik lasta analüüsi teha Eesti Keskkonnauuringute Keskuses (<http://www.klab.ee/>) ja Tallinna Tehnikaülikooli Katsekojas (<http://www.ttu.ee/?id=1509>).

Järelevalvet selle üle teevad Keskkonnainspeksioon, Maksu- ja Tolliamet ning Tehnilise Järelevalve Amet.

Euroopa Komisjoni koostatud juhendi (inglise keeles) võite leida
http://ec.europa.eu/environment/waste/pdf/guidance_doc.pdf

Lisaküsimuste korral võib ühendust võtta:
Keskkonnaministeeriumi jäätmeosakond
peaspetsialist Malle Piirsoo
tel: 626 2859
e-post: [malle.piirsoo\[at\]envir.ee](mailto:malle.piirsoo[at]envir.ee)